

Արշակ Չոպանյան

Արևուն լո՛ւյսը կփռվի կպառկի

Արևուն լո՛ւյսը կփռվի կպառկի,
Մեծատարած շղարշի մը պես ոսկի,
Իր մրափեն նոր արթնցած ծովուն վրա,
Որուն նուրբ մորթը այուքի մ’տակ կսարսռա.

Մանրիկ-մանրիկ ալյակներուն վրա բյուր
Կցրվի լույսն ու կցանե կետեր հուր,
Որ ջուրերուն հետ կերերան անդադար՝
Ցատքեցնելով փաղփեցնելով կայծեր վառ:

Եվ այդ կայծերը ջուրին վրա և օդին մեջ
Կելևէջեն շարժմամբ արագ ու անվերջ,
Միլիոնավոր ճանճիկներու պես հրեղեն
Որ լույս թռիչով մը կխլրտան, կպարեն:

Յատուկ Պոէմ